

Prefață

Părintele Liviu

„Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.” (Matei 10,32 – 33)

„Cu picioarele pe Pământ” este cartea ascultării prietenului meu Ionuț, o autobiografie sau „radiografie” duhovnicească, o mărturisire de credință, dar și o minunată evocare luminoasă a trăirilor și bucuriilor duhovnicești, într-un cuvânt a experiențelor extraordinare trăite în aura de har și binecuvântare din „Grădina Maicii Domnului” - Sfântul Munte Athos.

Aici a avut șansa de a fi povățuit de către părinții athoniți îmbunătățiți și cu multă experiență duhovnicească, prin

Cu picioarele pe Pământ

care a primit de la Dumnezeu răspunsuri la multe dintre întrebările și frământările sufletului său.

Toate aceste povețe și apoftegme culese în numeroasele sale pelerinaje de la părinții athoniți, în urma unei sincere căutări și preocupări duhovnicești, au avut menirea ca prin milostivirea și darul Lui Dumnezeu să-l transforme dintr-un credincios formal într-un membru viu și misionar al Bisericii, care simte mereu nevoia de a împărtăși și celorlalți din bucuria trăirii în lumina credinței mântuitoare a moșilor și strămoșilor noștri.

Expunerea cărții este făcută într-un stil liber și clar, fără complicații lingvistice pretențioase sau termeni teologici inaccesibili, ceea ce dă cititorului o dispoziție meditativă, dar în același timp oferă multiple teme de reflecție duhovnicească și invită la descoperirea frumuseților athonite.

Din convorbirile autorului cu părinții reiese foarte clar că Ortodoxia este calea de urmat ce își începe drumul prin Sfânta Taină a Botezului, dar care se diluează prin acțiuni contrare învățaturii. Exemplu întru urmarea căii credinței este chiar autorul. Din omul cu „capul în nori” autorul devine în urma experiențelor athonite, dar și a eforturilor proprii - omul cu „picioarele pe pământ”. Devine omul liber, obținând o libertate în urma luptei cu propriile tentații, cu propriile patimi.

În călătoriile athonite autorul cunoaște smerenia (nu partea teoretică, ci pe cea practică). Smerenia e calea spre liniștirea problemelor tale!, suna un sfat primit din Athos. Suntem doar niște beneficiari vremelnici ai lucrurilor, niște simpli administratori, gestionari ai averii lui Dumnezeu, dar avem cel mai mare dar: LIBERTATEA. Pentru a avea valoare,

Cu picioarele pe Pământ

aceasta trebuie însoțită de smerenie și rațiune: SMERITA CUGETARE. Și, apoi, smerenia înseamnă iubire, nu umilință.

„Cu picioarele pe Pământ” este o carte a schimbării. Autorul este pe drumul cel bun, iar schimbarea sau transfigurarea se vede atât în plan personal, cât și asupra celor din jurul său (familie, apropiați, prieteni). Lupta este dură, iar adversarul este pe măsură: patimile. Este dură, dar nu imposibilă. Ajutor avem, trebuie să-l cerem și să-l căutam: „Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel care caută află, iar celui ce bate i se va deschide” (Matei 7, 7–8).

Ce ne oferă viitorul a primit răspuns în Athos. Dacă ai vedea pe cei care au trecut pe pământ înaintea ta, ai conștientiza permanent că viața e limitată, că se termină rapid, mult prea rapid să te mai cerți, întrucât s-ar putea să nu mai ai timp de împăcare. Conștientizarea morții și a efemerității vieții este un lucru esențial. Nu te mai lasă să greșești, te împacă cu oamenii, te ține în frâu în fața păcatului și atunci nu îți mai permiți greșeli, nu mai deraiezi de pe calea mântuirii atât de ușor...

„Cu picioarele pe Pământ” este o mărturisire puternică a credinței ce îndeamnă la trezvie duhovnicească, la lupta pentru mântuirea noastră și a celor din jurul nostru, sintetizând convingerea că omul credincios stăruiește în mărturisire și lucrarea faptelor bune, iar Dumnezeu plinește lucrarea prin harul Său, *căci datori suntem cu toții să-L mărturisim pe Dumnezeu cu viața noastră întreagă!*

Drept corolar aș dori să vă pun la suflet câteva versuri care cadrează și converg cu tema cărții, ce exprimă această necesitate a dorinței permanente de a lupta cu focul mocnit al patimilor.

Șoapte de gând...

Tot ce vreau este să birui
Focului ce stins mocnește,
Chiar de cad, mă lupt și stărui
Să înving ce mă rănește...

Tot ce e dorință-n mine
Năzuință și visare,
Frâng sub aripa căinței
Ce s-ableacă sub uitare...

Las să curgă timpu-n șiru-i
Lung... în clipa vie-a vieții,
Poleind cu amintirea
Dulci clipe de desfătare...

Deși știu că totu-i vrajă
Ce mă-nvăluie, mă cheamă,
Simt fiorul depărtării
Alungând din minte-mi straja...

 Cu picioarele pe Pământ

Și-atunci las să reînvie
Clipe dulci de altădată,
Căroră noi le-am fost martori
Sub un alt destin și soartă...

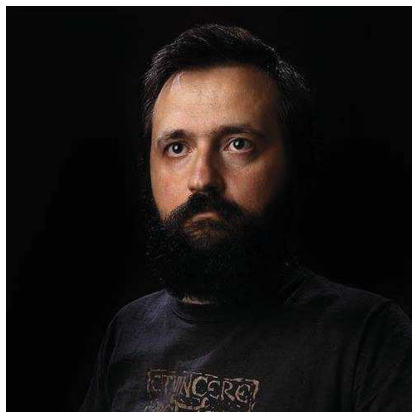
Vreau să fim copii și simpli
Să iubim aceiași muguri,
Care nasc din creanga vieții
Ce rodesc aceiași struguri...

Tot ce vreau este să birui
Focului ce stins mocnește,
Chiar de cazi, te lupți și stărui
Să învingi ce te rănește?!

Căci cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit
decât orice sabie cu două tăișuri și pătrunde până la despărțitura
sufletului și duhului. (Evrei 4,12)

*Preot, Iosif Liviu Bota,
Parohia Zlatna II, Hramul Adormirea Maicii Domnului*

O carte-mărturie și mărturisitoare, spre folosul cititorilor săi

Ciprian Voicilă

Cred că volumul *Cu picioarele pe Pământ*, scris de Ionuț Riteș, are două atuuri: este o carte dinamică și concisă. Dinamismul ei este rezultatul întâlnirii dintre frământările, căutările sale sufletești, întrebările sale existențiale și răspunsurile primite de la Părinții români trăitori în Sfântul Munte, în Grădina Maicii Domnului („Simbolul Ortodoxiei de pretutindeni”, cum inspirat îl numește autorul).

Dacă vom privi cu atenție în jur, vom observa că în lumea noastră contemporană, oamenii au mai multe răspunsuri decât întrebări și că aceste răspunsuri sunt mai mult sau mai puțin *prefabricate*. Suntem doldora de răspunsuri - oferite *en gros* de atâția experți (psihologi, analiști, traineri), încât nu mai avem timpul necesar să ne formulăm propriile întrebări, să ne du-

Cu picioarele pe Pământ

mirim *ce* căutăm, *unde* căutăm și mai ales care este *rostul* acestei căutări.

Cititorul acestei cărți își va da seama că autorul ei nu s-a dus de mai mult de douăzeci de ori în Sfântul Munte dintr-un interes pur cultural sau turistic. Sufletul său însetat de răspunsuri a pornit pe o Cale, încercând să se lămurească în privința temelor tari, ziditoare și definitorii Ortodoxiei.

Cartea de față nu este doar o carte bine scrisă, ci și una edificatoare: oricine o parcurge, rămâne, la sfârșitul lecturii, cu o serie de informații practice, de înțelesuri duhovnicești orientative, care îl vor ajuta pe drumul personal spre întâlnirea cu Domnul nostru Iisus Hristos.

Veți descoperi în carte informații esențiale, teologice, despre *sfintele icoane* (răspunsul la întrebarea, „care este deosebirea dintre icoană și idol?”, și de ce creștinii ortodocși se închină, cinstesc sfintele icoane?); cum discernem între *visele bune* și *visele rele*, visele care vin de la Dumnezeu, visele care vin de la fire și visele care provin de la diavolul și de ce, strategic, este bine să nu credem în vise; importanța *aflării unui duhovnic și a ascultării de un povățuitor duhovnicesc*; cultivarea *smereniei*; exercițiul de a ne gândi la propria moarte (un dicton cunoscut în spațiul Ortodoxiei spune: „*Cine moare înainte să moară, nu mai moare când moare*”), *importanța vitală a spovedaniei și împărtășaniei*.

Paginile despre minunile pe care le-a trăit Ionuț Riteș sunt calde, dătătoare de nădejde, îți merg la inimă: minuni mijlocite de Maica Domnului, de Sfânta Cuvioasă Parascheva și de Sfinții Închisorilor. Câtă nevoie au creștinii zilelor noastre

Cu picioarele pe Pământ

de asemenea mărturii într-o lume în care procesul secularizării se accentuează de la o zi la alta (cu sprijinul masiv al mass-mediei) și când, fiecare dintre noi, simțim că „nu mai avem om” (*Ioan 5,7*), că nu ne mai putem pune speranța, din păcate, în semenii noștri, ci numai în Domnul, în Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și în cei care i-au bineplăcut Lui - sfinții, mucenicii, mărturisitorii, eroii credinței!

Din punct de vedere stilistic, al scriiturii, putem spune că autorul acestui volum posedă știința dozajului: capitolele sunt relativ egale, concise. În plus, m-a atras tonalitatea scrisului: Ionuț Riteș a știut să evite tonul moralist și moralizator, uneori vituperant – un stil de vorbire sau de scriere care îi ține departe, mai ales pe tinerii vremurilor din urmă, de Biserică și de Mântuitorul. Tonul acestei cărți este, pe alocuri, autoironic (a se citi, în acest sens, *În loc de încheiere*). Ceea ce îi dovedește cititorului că autorul este detașat de ego-ul său, nu pozează în rolul învățătorului – tentație care provine întotdeauna din iubirea trupească de sine (*philautia*, în limba greacă veche).

Partea a doua a cărții îi oferă cititorului câteva *capitole noi*: despre darul de a-L simți pe Dumnezeu; lupta cu ispita; acceptarea umilințelor; despre dezbinarea oamenilor ca efect al mândriei și al înrâuririi duhurilor necurate; importanța botezului (și cum trebuie făcut pentru a fi unul corect, complet, ortodox); virtutea mântuitoare a milosteniei; semnificația și necesitatea cultivării postului; importanța iubirii între soț și soție și cât de important este să îți *manifesti* dragostea față de cel de lângă tine; semnificația închinăciunilor; minunea de la Kato Xenia; rostul duhovnicesc și ontologic al celor zece porunci.

Cu picioarele pe Pământ

În partea a doua apar și capitole care oferă *un răspuns ortodox la o serie de probleme duhovnicești și sociale, specifice vremurilor din urmă* (cum este cel despre ocultismul contemporan, sexualitatea exacerbată și afișată cu ostentație, recoltarea de organe sau acela în care ne este redată harta lumii actuale, dominată de forțele întunericului, o descriere nu după categoriile geopoliticii sau ale politologiei, ci după criteriul apropierii sau îndepărtării de Dumnezeu) sau alte capitole dedicate unor teme care au produs și provoacă și astăzi tulburare chiar în rândul drept-credincioșilor (de pildă, subiectul calendarul vechi *versus* calendarul nou sau Sinodul Panortodox).

Îi urez lui Ionuț Riteș să ne bucure și pe viitor cu talanții scrisului și ai sensibilității sale, iar pe cititor îl îndemn să pășească încrezător pe calea deschisă de această carte pe care tocmai o ține în mână.

P.S. Merită să ne oprim din fuga vieții noastre cotidiene (care nu de puține ori se transformă, din păcate, într-o fugă de Dumnezeu) și să ne gândim la aceste cuvinte spuse de un Avă român din Sfântul Munte: „*Trăiește frumos, lasă o urmă de lumină după tine. Tot ceea ce faci te urcă în Rai sau te afundă în Iad. Că scrii o carte, că plantezi un copac, că sapi o fântână, că auzi câte un mulțumesc pe zi, e mare lucru. Învață credința. Credința este ca matematica, cu formule și reguli clare.*”

Cu picioarele pe Pământ

Deputat Iacob Pușcaș

Ediția completă a cărții ***Cu picioarele pe pământ***, vine cu noi și interesante experiențe duhovnicești avute de Ioan, autorul cărții, care au fost și sunt folositoare cititorului. De fapt, folosul duhovnicesc este principalul scop al acestor relatări.

Credința omului are mai multe surse. Cu cât sursele sunt mai multe și diversificate, cu atât credința omului crește, se

întărește. Scrierea de față este una dintre surse. Cel ce a citit această carte s-a întărit în credință; cel ce va citi această carte va crește în credință, iar cel care povestește din această carte va întări pe alții în credință. Experiențele relatate îndeamnă cititorul la a experimenta realități din apropierea noastră față de care însă suntem de multe ori indiferenți. De veți merge cu gând bun pe muntele Athos, locul unde s-au întâmplat majoritatea relatărilor, puteți fi voi înșivă, precum cei doi ucenici de pe drumul Emausului, oaspeții Stăpânei noastre, întâlnirea fiind la fel de înălțătoare și binecuvântată ca a acelor cu Mântuitorul Iisus Hristos.

Aflarea viitorului sigur și real, o viziune asupra vieții în ansamblu ei văzută din perspectivă duhovnicească, sfaturi simple pentru viață pe care de cele mai multe ori le trecem cu vederea și multe altele le veți găsi descrise între copertile